

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zobowiązanie przez sąd strony przeciwnej do wydania skarżącemu wizy Schengen wymaga, aby sąd ustalił w swoim przekonaniu zgodnie z art. 21 ust. 1 kodeksu wizowego⁽¹⁾, że skarżący zamierza opuścić terytorium państw członkowskich przed wygaśnięciem wizy, o którą występuje, czy też wystarczy, że sąd po zbadaniu przesłanek określonych w art. 32 ust. 1 lit. b) kodeksu wizowego nie ma wątpliwości co do ujawnionego przez skarżącego zamiaru opuszczenia terytorium państw członkowskich przed wygaśnięciem wizy, o którą występuje?
- 2) Czy kodeks wizowy przyznaje niepodlegające swobodnemu uznaniu prawo do otrzymania wizy Schengen, jeżeli spełnione są przesłanki wjazdu określone w szczególności w art. 21 ust. 1 kodeksu wizowego i brak jest podstawy do odmowy wydania wizy na podstawie art. 32 ust. 1 kodeksu wizowego?
- 3) Czy kodeks wizowy stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym cudzoziemcowi może zostać wydana na podstawie rozporządzenia (WE) nr 810/2009 wiza na tranzyt przez terytorium państw członkowskich lub planowany pobyt na terytorium państw Schengen nieprzekraczający trzech miesięcy w dowolnym sześciomiesięcznym okresie, licząc od dnia pierwszego wjazdu (wiza Schengen)?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy), Dz.U. L 243. s.1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België (Belgia) w dniu 17 lutego 2012 r. — Rose Marie Bark przeciwko Galileo Joint Undertaking, w likwidacji

(Sprawa C-89/12)

(2012/C 133/32)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Rose Marie Bark

Strona pozwana: Galileo Joint Undertaking, w likwidacji

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 11 ust. 2 statutu Wspólnego Przedsiębiorstwa Galileo w załączniku do rozporządzenia Rady (WE) nr 876/2002⁽¹⁾ dnia 21 maja 2002 r. ustanawiającego Wspólne Przedsiębiorstwo Galileo w związku z art. 2 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że warunki zatrudniania innych pracowników Wspólnot Europejskich, a konkretnie określone

w tych warunkach zatrudniania warunki wynagrodzenia, znajdują zastosowanie do pracowników Wspólnego Przedsiębiorstwa Galileo, którzy otrzymują umowę na czas określony?

⁽¹⁾ Dz.U. L 138, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland (Irlandia) w dniu 17 lutego 2012 r. — Health Service Executive przeciwko SC, AC

(Sprawa C-92/12)

(2012/C 133/33)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Ireland.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Health Service Executive.

Strona pozwana: SC, AC.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy orzeczenie dotyczące zatrzymania dziecka przez określony czas w innym państwie członkowskim w ośrodku świadczącym terapeutyczną i wychowawczą opiekę objętą jest przedmiotowym zakresem zastosowania rozporządzenia Rady nr 2201/2003⁽¹⁾?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy powstają jakieś obowiązki, a jeżeli tak, to jakie, na podstawie art. 56 rozporządzenia nr 2201/2003 w odniesieniu do charakteru mechanizmu konsultacji i zgody w celu zapewnienia skutecznej ochrony dziecka, które ma zostać zatrzymane takich okolicznościach?
- 3) Czy jeżeli sąd państwa członkowskiego przewiduje umieszczenie dziecka przez określony czas w ośrodku opiekuńczym w innym państwie członkowskim i uzyskał on na to zgodę tego państwa członkowskiego na podstawie art. 56 rozporządzenia Rady nr 2201/2003, to orzeczenie sądu zarządzające umieszczenie dziecka przez określony czas w ośrodku opiekuńczym w innym państwie członkowskim powinno zostać uznane, a jego wykonalność powinna zostać stwierdzona, w tym innym państwie członkowskim, jako warunek wstępny umieszczenia?
- 4) Czy orzeczenie sądu zarządzające umieszczenie dziecka przez określony czas w ośrodku opiekuńczym w innym państwie członkowskim, na które owo państwo członkowskie wyraziło zgodę na podstawie art. 56 rozporządzenia Rady nr 2201/2003, ma jakiegokolwiek skutki prawne w tym innym państwie członkowskim przed orzeczeniem o uznaniu i wykonalności po zakończeniu postępowania w sprawie jego uznania i wykonania?